

Πασχαλινό μήνυμα
του Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσιών ΚΥΡΙΛΛΟΥ προς
τους αρχιερείς, ιερείς, διακόνους, μοναχούς και μοναχές και όλα τα
πιστά τέκνα της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας

Πεφιλημένοι εν Κυρίω Σεβασμιώτατοι αρχιερείς, αξιότιμοι
πρεσβύτεροι και διάκονοι, θεοφιλείς μοναχοί και μοναχές, αγαπητοί
αδελφοί και αδελφές!

Αυτή η μεγάλη και ένδοξη εορτή της εκ νεκρών Αναστάσεως του Σωτήρα του κόσμου πανηγυρίζων πνευματικά και διά τους νοητούς οφθαλμούς θεωρών την εκ του τάφου έγερση Αυτού, με αισθήματα αισιοδοξίας, πλήρη εσωτερικής δυνάμεως και ακατανίκητης δικαιοσύνης και χαράς αναφωνώ προς όλους εσάς:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Η φωτοβόλος πασχαλινή νύχτα φανερώνει στην ανθρωπότητα το πλήρωμα της Θείας αγάπης, διά της οποίας προσέλαβε την ανθρωπίνη φύση ο προαιώνιος Υιός του Ουράνιου Πατέρα, τη θεράπευσε από την αρρώστια της αμαρτίας και διά της εις τα βάθη του Άδου καθόδου συνέτριψε τα δεσμά του θανάτου, χαρίζοντάς μας την ανεκτίμητη δυνατότητα ενώσεως με το Δημιουργό και τον Προνοητή μας.

Διά της μετοχής αυτής της αγάπης του Κυρίου, η οποία τα σκεπάζει όλα, αποκτάμε το ακατανίκητο όπλο «πρὸς τὰς ἔξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις»(Εφ. 6.12). Υπερβαίνουμε τον οφειλούμενο στην περιορισμένη ανθρωπίνη μας φύση φόβο και αποκτάμε τη δυνατότητα να αντιμετωπίζουμε ἀφοβα κάθε πρόκληση της εποχής. Διότι «φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον» (Α'Ιω. 4.18).

Δεν είναι τυχαίο ότι το Ευαγγέλιο μας παραθέτει επανηλειμμένως εκείνα τα οποία ο Κύριος ἔλεγε προς ενίσχυση του ηθικού των οπαδών Του: «Μη φοβού!» Ο φόβος για το μέλλον, ο φόβος για τους κινδύνους, για τις άγνωστες, φανταστικές ή πραγματικές απειλές, το συναίσθημα αυτό δεν είναι άγνωστο σε πολλούς. Όμως ο Κύριος μένει μαζί μας εκτός εάν οι ίδιοι Τον απορρίπτουμε. Και στις ημέρες κατά τις οποίες δοξάζουμε τη νική Του επί του θανάτου ο Σωτήρας και πάλι αναφωνεί

απευθυνόμενος στον καθένα από μας: «Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε»(Μκ 5.36).

Ἡ συμπεριφορὰ μας, ἡ οποία ἔρχεται σε ἀντίθεση με τὸ πονηρὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος τούτου, νὰ ἀποτελέσει ορατὴ ἀπόδειξη τῆς Αἰώνιας Ἀλήθειας. Ἐπειδὴ παρ'ὅτι βιώνουμε τὴν κοινωνικὴ καὶ θρησκευτικὴ ἐλευθερία, ὠστόσο ὅσοι θέλουν νὰ ζουν σύμφωνα με χριστιανικὲς ἠθικὲς ἐπιταγὲς κινούνται ὅπως καὶ παλαιότερα στὸ ἀντίθετο ρεύμα. Ἀυτὴ ἡ κίνηση ἀποκαλύπτει τὴν ἀρνήση συμμόρφωσης με ἐκεῖνα τὰ στερεότυπα συμπεριφορᾶς καὶ τὶς θέσεις οἱ οποίες δικαιολογοῦν τὴν ἀμαρτία, που ἐπίμονα καὶ συστηματικὰ, διὰ τῶν σύγχρονων μεσῶν ἐπιρροῆς στὴ συνείδηση, ἐπιβάλλονται στους ἀνθρώπους.

Στρεφόμενοι στὸν Κύριο θὰ μπορέσουμε νὰ ἐξέλθουμε ἀπὸ τὸ πνευματικὸ κενό καὶ νὰ φύγουμε ἀπὸ τὸν ἐπικρατόντα στὸν κόσμον ἐγωϊσμό, νὰ δούμε τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως, νὰ τὸ δεχθούμε ὡς σημεῖο ἀναφορᾶς στὴν πορεία μας πρὸς τὴν Οὐράνια Πόλη.

Ἡ μετοχὴ στὸ κοινὸ Ευχαριστιακὸ ποτήριον νὰ γίνῃ γιὰ μᾶς πηγὴ δυνάμεων σε αὐτὴ τὴν πορεία πρὸς τὴν αἰωνιότητα. Ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος νὰ μας ἐνδυναμώνει χαρίζοντας στις ψυχὲς μας τὴν ἀναφαίρετη εἰρήνη, τὴν ἐμμονή στὴν πίστη καὶ τὴν προκοπὴ στις ἀρετὲς.

Μετέχοντας τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, σύμφωνα με τὴν Ἀγία Γραφὴ γινόμαστε «θείας κοινωνοὶ φύσεως» (Β'Πετρ. 1.4), ἱκανοὶ νὰ μεταβάλλουμε τὴ φυσικὴ μας κατάσταση. Διὰ τῆς Μεταλήψεως μας παρέχεται ἡ δυνατότητα νὰ γίνουμε κατὰ πάντα ὅμοιοι με Ἐκεῖνον, ὁ Ὁποῖος γιὰ χάρις μας «ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὔρεθεις ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἐαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ» (Φλπ. 2. 7-8).

Ἡ βασικὴ ἐγγύηση καὶ τὸ θεμέλιο γιὰ τὴν μεταμόρφωση τῆς ζωῆς τῆς κοινωνίας, τοῦ λαοῦ καὶ τῆς χώρας εἶναι ἡ ἠθικὴ, ἡ πνευματικὴ ἀλλαγὴ τοῦ εαυτοῦ μας. Εἶναι ἀδύνατη ἡ βελτίωση τοῦ συνόλου χωρὶς νὰ τελειοποιηθοῦν τὰ συστατικὰ τοῦ στοιχείου. Τὴν εὐημερία τῆς Πατρίδας τὴν προσδιορίζει ἀμεσα τὸ ορθὸ φρόνημα τῶν ἀνθρώπων κάθε ἡλικίας, κάθε κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ομάδας. Ἀπὸ τὴν κατεύθυνση, τὴν οποία θὰ ἀκολουθήσουμε στὴ ζωὴ μας, ἐξαρτάται ἡ ἀναπτυξιακὴ πορεία ὅλων τῶν χωρῶν τῆς ἱστορικῆς Ρωσίας, τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ σε ἐσχάτη ἀνάλυση καὶ ὅλης τῆς δημιουργίας τοῦ

Θεού, η οποία μας ενεμπιστεύθη από τον Πλάστη μας για να τη φροντίζουμε και να φυλάσσουμε(Γεν. 2. 15).

Προσευχόμενος εύχομαι σε όλους εσάς, αγαπητοί μου, να είναι αμείωτη η χαρά σας για τον Αναστάντα Νικητή του Άδη και να έχετε την άφθονη βοήθεια άνωθεν στο καθημερινό σας έργο.

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ!

Αμήν.

**+ ΚΥΡΙΛΛΟΣ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΜΟΣΧΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΡΩΣΙΩΝ**

Πάσχα του Χριστού 2012

Μόσχα